

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างแบบการเรียนกับรูปแบบการคิด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงราย เขต 3

ชื่อผู้วิจัย : นางฉวีรุจิ ตุ่นแก้ว

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ปีการศึกษา : 2555

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

อาจารย์ ดร.ปรมิินทร์ อริเดช	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
อาจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ นิเวรัตน์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 เพื่อศึกษารูปแบบการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างแบบการเรียนกับรูปแบบการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ประชากรในศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ปีการศึกษา 2554 จากโรงเรียน 148 โรง จำนวน 3,529 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 346 จาก 13 โรงเรียน ห้องเรียน 18 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบ 2 ขั้นตอน (Two Stage Random Sampling) เครื่องมือ คือ แบบสอบถามแบบการเรียน จำนวน 1 ฉบับ และแบบทดสอบวัดรูปแบบการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาแบบการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ประกอบด้วย แบบการเรียนแบบอิสระ แบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง แบบการเรียนแบบร่วมมือ แบบการเรียนแบบพึ่งพา แบบการเรียนแบบแข่งขัน แบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีแบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.92 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ แบบการเรียนแบบพึ่งพา คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.14 แบบการเรียน

แบบมีส่วนร่วม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.95 แบบการเรียนแบบอิสระ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.14 แบบการเรียนแบบร่วมมือ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.02 แบบการเรียนแบบแข่งขัน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.50 อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) มีค่าเท่ากับ 3.59 , 3.50 , 3.36 , 2.87 , 2.84 และ 2.69 ตามลำดับ

2. การศึกษารูปแบบการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ประกอบด้วย รูปแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยาย รูปแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิงและรูปแบบการคิดแบบโยงความสัมพันธ์ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีรูปแบบการคิดแบบโยงความสัมพันธ์มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.80 แบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.51 และแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.39 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) มีค่าเท่ากับ 2.27 , 2.06 และ 1.06 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคระหว่างชุดตัวแปรแบบการเรียนกับชุดตัวแปรรูปแบบการคิด พบว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคเท่ากับ .272, .199 และ .085 ซึ่งในชุดแรกมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพียงชุดเดียว ในชุดที่สองและสามพบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนของสหสัมพันธ์คาโนนิค (Eigen Value) ทั้งสามชุดพบว่า มีค่าเท่ากับ .074 , .040 , .007 ตามลำดับ แสดงว่าในชุดแรกซึ่งเป็นมิติที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ชุดตัวแปรแบบการเรียนสามารถอธิบายชุดตัวแปรรูปแบบการคิดได้ประมาณร้อยละ 7.40 ส่วนในชุดที่สองและสามเป็นมิติที่พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร้มีนัยสำคัญทางสถิติตามระดับที่กำหนดไว้ จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าระหว่างชุดตัวแปรแบบการเรียนกับชุดตัวแปรรูปแบบการคิดจะมีความสัมพันธ์ดังกล่าวหรือไม่ จากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญจากค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างของชุดตัวแปรแบบการเรียนและชุดตัวแปรรูปแบบการคิด ซึ่งนำมาพิจารณาน้ำหนักความสำคัญเฉพาะในชุดแรก คือ ฟังก์ชันที่ 1 เท่านั้น โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างที่มีค่า $\geq .30$ เป็นค่าที่มากพอที่จะตีความได้ จากการวิเคราะห์พบว่าชุดตัวแปรแบบการเรียน 2 ตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรรูปแบบการคิด 1 ตัว ตัวแปรรูปแบบการคิดที่ได้รับอิทธิพลมาก คือ แบบวิเคราะห์เชิงบรรยาย มีค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างเท่ากับ .946 รองลงมา คือ ตัวแปรแบบแข่งขันและตัวแปรแบบพึ่งพา มีค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างเท่ากับ .663 , -.392 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างยกกำลังสองพบว่า ฟังก์ชันที่หนึ่งชุดตัวแปรแบบการเรียน อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรรูปแบบการเรียนแบบแข่งขันและแบบการเรียนแบบพึ่งพา ได้ร้อยละ 43.90 , 15.40 ตามลำดับ ชุดตัวแปรรูปแบบการคิด อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรแบบวิเคราะห์เชิงบรรยาย ได้ร้อยละ 89.50